

nisterens opfattelse ikke forsvarligt at give noget tilsagn om frit lejde til Cleaver, sålænge man ikke havde mere nøjagtige oplysninger om de sigtelser, der var rejst mod ham.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen) udtalte, at sorte mennesker lige siden slavetiden havde kæmpet for deres frihed i USA og at partiet De Sorte Pantere, som Eldridge Cleaver var informationsminister for, var et led i denne næsten 400 år lange frihedskamp. For ham var der ingen tvivl om, at Eldridge Cleaver var politisk flygtning, og han påberåbte sig en række forhold, der skulle indicere dette.

Niels Mathiasen (S) støttede forslaget. Også han betragtede Cleaver som politisk flygtning. Han sluttede med at sige: „Det er derfor nødvendigt at tage stilling til det spørgsmål, som Eldridge Cleaver har rejst over for sine amerikanske medborgere i kampen for liggeret, men som i denne sag med lige så stor ret kunne rejses til os: hvem holder I med, undertrykkeren eller den undertrykte? Tiden er kommet, hvor afgørelsen skal tages. Jeg vægrer mig ved at tro, at flertallet i folketinget skulle være i tvivl.“

Langkilde (KF) anbefalede, at man stemte imod forslaget. En justitsminister kunne ikke på forhånd på grundlag alene af oplysningen fra den ene part, som er fremkommet i forskellige dagblade, give en garanti mod udlevering. En undersøgelse af sagen havde ikke kunnet finde sted på det foreliggende grundlag. Forslagsstillerne påberåbte sig § 6 i udleveringsloven. Bedømmelsen af, om der forelå forfølgelse, var uafhængig af, hvad der var gjort. Det var en vurdering af, hvad der ville ske, hvis man udleverede den pågældende. Man sagde hermed, at det land, der begærede udlevering, ikke havde en lovgivning eller et retsvæsen, som sikrede mod politisk og racemæssig forfølgelse, der rettede sig mod den pågældendes liv eller frihed eller i øvrigt var af alvorlig karakter. Man ville dermed udtale sig om et fremmed lands retspleje og lovgivning på en yderst nedsættende måde. En sådan demonstration ville være helt uden fortilfælde i folketinget.

Per Møller (V) udtalte, at hans parti ikke kunne støtte forslaget. Hvis man gjorde det, så ville det være et indgreb mod en normal procedure i behandlingen af et krav om udlevering for ikke-politiske forbrydelser. Så vidt det var oplyst, omfattede hans forbrydelser også voldtægt, og der var givet den forklaring, at det netop havde været tænkt som en politisk forbrydelse. Han syntes ikke, det var nemt for folketinget at acceptere den forestilling og have en helt afklaret og en helt sikker mening om, at når hr. Cleaver begik voldtægt, ja, så havde det en rent politisk hensigt fra hans side.

Stinus (RV) udtalte, at det radikale venstre var overbevist om, at Eldridge Cleaver ikke ville kunne udleveres på grundlag af de i dag foreliggende oplysninger. Han ville dog gerne for at sikre sig, at det radikale venstre ikke stod alene med den opfattelse, stille det kon-